

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Tomáše Foltas a JUDr. Evy Lukotkové v právní věci žalobců: **a) J. S., b) M. S.**, oba zastoupeni JUDr. Alenou Plintovičovou, advokátkou se sídlem v Kyjově, Masarykovo nám. 11, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, 601 82 Brno, v řízení o žalobě proti sdělení žalovaného ze dne 11. 1. 2013, č.j. JMK 4568/2013, sp. zn. S-JMK 132223/2012 OÚPSŘ, a proti sdělení žalovaného ze dne 11. 1. 2013, č.j. JMK 794/2013, sp. zn. S-JMK 794/2013 OÚPSŘ,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 11. 3. 2013, doručenou Krajskému soudu v Brně dne 12. 3. 2013, se žalobci domáhali zrušení v záhlaví označeného sdělení žalovaného ze dne 11. 1. 2013, č.j. JMK 4568/2013, sp. zn. S-JMK 132223/2012 OÚPSŘ, a sdělení žalovaného ze dne 11. 1. 2013, č.j. JMK 794/2013, sp. zn. S-JMK 794/2013 OÚPSŘ.

Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba proti předmětným rozhodnutím je nepřípustná. Jak totiž krajský soud zjistil ze správních spisů (které si vyžádal od žalovaného), rozhodnutím Městského úřadu Hodonín ze dne 25. 11. 2011, sp. zn. MUHO 4474/2011 OSÚ, byla zamítnuta žádost žalobců o povolení výjimky z ustanovení § 25 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb. pro stavbu zahradního domku umístěného na pozemku p.č. 1604/23 v k.ú. Rohatec ve vlastnictví žalobců. Rozhodnutím Městského úřadu Hodonín ze dne 12. 7. 2012, sp. zn. MUHO 1057/2011 OSÚ, pak bylo nařízeno odstranění stavby označeného zahradního domku. Ze správního spisu dále vyplývá, že obě rozhodnutí následně nabyla právní moci. Žalobci podali k žalovanému dne 21. 11. 2012 podnět k přezkoumání označených pravomocných rozhodnutí, na který reagoval žalovaný v záhlaví označenými sděleními ze dne 11. 1. 2013, jimiž ve smyslu § 94 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“), informoval žalobce o tom, že neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení a že obě pravomocná rozhodnutí Městského úřadu Hodonín ze dne 25. 11. 2011 a ze dne 12. 7. 2012 zůstávají beze změny.

Podle ustanovení § 94 odst. 1 správního řádu v přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Přezkumné řízení lze zahájit, i pokud je rozhodnutí předběžně vykonatelné podle § 74 a dosud nenabylo právní moci; pokud bylo po zahájení takového přezkumného řízení podáno odvolání, postupuje se podle ustanovení hlavy VIII této části. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatelci.

Z právní úpravy tedy vyplývá, že přezkumné řízení je možno zahájit pouze z moci úřední (tzv. ex officio). Podnět k zahájení může učinit i účastník řízení, podáním podnětu však nedochází k zahájení takového řízení. Správní orgán po vyhodnocení takového podnětu buď shledá důvody k zahájení přezkumného řízení a takové řízení zahájí, nebo v opačném případě informuje podatele o tom, že neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení.

V souzené věci správní orgán důvody k zahájení přezkumného řízení neshledal, o čemž předmětnými sděleními ze dne 11. 1. 2013 informoval žalobce. Proti těmto sdělením podali žalobci žalobu a domáhají se jejich zrušení. Jsou názoru, že žalovaný nezjistil úplně a spolehlivě skutkový stav věci, který je důležitý pro rozhodnutí o podnětu na přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení, kdy předcházející řízení je nepřezkoumatelné jednak pro nesrozumitelnost a jednak pro nedostatek důkazů.

Soudní řád správní umožňuje přezkoumat pouze takové akty správního orgánu, které jsou rozhodnutím ve smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“). Podle ustanovení § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze totiž ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.

Tato kompetenční výluka tedy zapovídá správnímu soudu přezkoumat akty správního orgánu, které nejsou rozhodnutím ve smyslu s. ř. s. Pojem rozhodnutí je pak zakotven v § 65 s. ř. s., podle něhož je rozhodnutím úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti.

Sdělení, kterým správní orgán informuje ve smyslu § 94 odst. 1 správního řádu účastníka řízení o tom, že neshledal důvody k zahájení správního řízení, podle krajského soudu takovým rozhodnutím není. Tímto úkonem je totiž účastník řízení ze strany správního orgánu toliko informován o tom, že neshledal důvodu k zahájení přezkumu. Tímto sdělením tak žalovaný nezasáhl do hmotněprávních oprávnění a povinností žalobců. Pouze jím vyjádřil, že přezkumné řízení jako mimořádný procesní prostředek dozorčího práva nepoužije a že původní pravomocné rozhodnutí zůstává nedotčeno.

Přezkoumatelné by mohly být (při splnění všech zákonných podmínek) až správní akty z navazující fáze přezkumného řízení. Přezkumné řízení se totiž rozpadá do dvou základních fází, a to do fáze před zahájením přezkumného řízení a do fáze po zahájení přezkumného řízení. V první fázi správní orgán předběžně posuzuje, a to ať již na základě svých zjištění nebo na základě podnětu účastníka řízení, důvody pro zahájení přezkumného řízení (tedy, zda

tu jsou důvodné pochybnosti o tom, že správní rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy). Kritériem přezkouvání je pak pouze zákonnost přezkouvávaného správního rozhodnutí, nikoliv též věcná správnost nebo jiná hlediska (srov. Vedral, J.: *Správní řád. Komentář*. Praha: Bova Polygon, 2006, s. 554, 555). Pokud důvody pro zahájení přezkumného řízení neshledá, sdělí tuto skutečnost do 30 dnů podateli, resp. nezahájí přezkumné řízení ex offio. Teprve pokud správní orgán shledá důvody k zahájení přezkumného řízení, usnesením zahájí přezkumné řízení, tedy druhou fázi přezkumného řízení, při které posuzuje soulad přezkouvávaného rozhodnutí s právními předpisy. Pokud v této fázi zjistí, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, může ho: zrušit, změnit, popřípadě zrušit a věc vrátit správnímu orgánu.

V daném případě však druhá fáze přezkumného řízení zahájena nebyla. Správní orgán po posouzení podnětu neshledal důvod k zahájení přezkumného řízení, o čemž sděleními ze dne 11. 1. 2013 informoval žalobce. Tato sdělení podle krajského soudu nejsou rozhodnutími, které by bylo možno podrobit soudnímu přezkumu, podrobněji viz výše.

Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřipustná tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.

Jak již bylo výše uvedeno, zákon vylučuje přezkum správních aktů, které nejsou rozhodnutími [§ 70 písm. a) s. ř. s.]. Mezi takové akty podle správních soudů patří i předmětná sdělení o nezahájení přezkumného řízení.

Z těchto důvodů krajskému soudu nezbylo než žalobu proti předmětným sdělením žalovaného ze dne 11. 1. 2013 odmítnout jako nepřipustnou ve smyslu § 46 odst. 1 písm. d), § 68 písm. e) a § 70 písm. a) s. ř. s.

Pro podporu výše uvedených závěrů odkazuje krajský soud i na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, tedy vrcholného soudního orgánu ve věcech patřících do pravomoci soudů ve správním soudnictví. Např. v rozsudku ze dne 14. 2. 2008, č.j. 7 As 55/2007-71 (který byl publikovaný pod č. 1831/2009 i ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu) Nejvyšší správní soud konstatoval, že „*přípis, jímž správní orgán sděluje, že neshledává důvody k zahájení přezkumného řízení (§ 94 odst. 1 správního řádu z roku 2004), je pouhým sdělením úřadu straně a není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s.; takový úkon je vyloučen z přezkoumání soudem ve správním soudnictví a žalobu proti němu podanou správní soud odmítne jako nepřipustnou [§ 46 odst. 1 písm. d), § 68 písm. e), § 70 písm. a) s. ř. s.]*“. Stejně tak lze podpůrně odkázat i na další rozsudky Nejvyššího správního soudu, srv. např. rozsudek ze dne 22. 1. 2009, č.j. 1 As 91/2008-67, rozsudek ze dne 5. 6. 2008, č.j. 9 As 25/2008-81, či rozsudek ze dne 22. 11. 2011, č.j. 1 As 100/2011-43, všechny přístupné na www.nssoud.cz.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 17. července 2013

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu